

ת"ד 1469/05/12 - מדינת ישראל נגד צרפתி ספיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 אפריל 2014

ת"ד 1469-05-12 מדינת ישראל נ' ספיר
בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מדינת ישראל
נגד
הנאשמה: צרפתி ספיר
הכרעת דין

כלפי הנאשמה הוגש כתוב אישום אשר בו הואשמה בביצוע עבירות של אי צוות לTIMEROR-B-37 (TIMEROR 302) ונוהga בקלות אשר הביאו על פי הטענה להתרחשותה של תאונת דרכים בצומת דרכים אשר כתוצאה ממנה נחבל אדם וניזוקו כלי הרכב.

בפרק העובדות אשר בכתב האישום נטען שהנאשמה נהגה במכונית העיר בת ים ובהגעה עם מכוניתו לצומת אשר בו היה מוצב TIMEROR "עצורי" כאמור בכיוון נסיעתה, נהגה היא עפ"י הטענה בקלות ראש, לא נתנה תשומת לב מספקת בדרך, לא הבחינה מבעוד מועד ברכב אחר שהתקרב לצומת מימין לשמאל כיוון נסיעתה והוא קרוב אליה, נכנסה לצומת מבלי שנטנה זכות קידמה לרכב האחורי הנ"ל ושני כלי הרכב התנגשו. נטען כי כתוצאה מההתאונה נחבל אדם (נוסע ברכב המערבי) וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשמת כפירה באחריותה לתאונה. לפיכך התקיים דין הוכחות.

מטרם ההתביעה הובאו והוצגו העדים והראיות הבאות:

בוחן התנועה המשטרתי השוטר מר בועז חגי אשר זומן לעדות לבקשת הנאשמת הגיע לדין ההוכחות ואולם הוברר כי הנאשمت החליטה לותר על חוקירתו והסכימה להגשת מעשה ידיו ללא חוקירתו. הוגשנו לפיכך בהסכמה מעשה ידיו: חוו"ד במוצרף לתרשים (סמן ת/1) ומזכר המכיל סקיצה (סמן ת/2).

העד מר איליה מטבינקו (ע.ת.1) שהינו נהג הרכב המערבי.

עוד העיד מר אנדר רוסינקוב (ע.ת.2) אשר ישב כנוסע ברכבו של ע.ת.1. לאחר חקירה ראשית שוחרר עד זה זאת לשחשתבר שלנאשמת אין כל שאלות אליו בחקירה נגדית.

עמוד 1

לנוכח הסכמת הנאשם, לכשצינה היא בישיבת ההקראה כי אין היא רוצה לזמן את הרופא החתום על התעודה הרפואית לחקירה וגם אין היא רוצה לזמן את גובה הודעתה במשטרת לחקירה, הוגשו בהסכם גם התעודה הרפואית ע"ש ע.ת. 2 (סומנה ת/4) וכן הודעתה הנאשetta במשטרת (סומנה ת/3).

(1) במסגרת פרשת הגנה (שהתקיימה במועד נפרד ומואוחר יותר לבקשתה של הנאשם) העידו הנאשם עצמה (ע.ה.) וכן חברותה של הנאשם, הגב' אודליה אוחיון, (ע.ה. 2) אשר ישבה עמה ברכב לצידה בועת האירוע.

لبיקשת הנתבעת הוגשו מטעמה קריאה שבעה צלומים אשר לדבריה הוצאו על ידה לאתר אינטרנט, והנאשetta, לבקשת הבירה של ביהם"ש, רשמה בכתב ידה לצד כל צלום מה ניתן לשיטתה, לראות בכל צלום. (התצלומים סומנו נ/1) (הם מוספרו ע"י הנאשם).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לעדויות, לראיות ולסיקומי הצדדים, מסקנתני היא כי המאשימה הוכיחה כנדרש את המיחסו לנאשetta בכתב האישום וכי דין הנתבעת להרשעה בעבירות שייחסו לה.

أسباب ואפרט :

הנאשetta לא חקרה על כך שאכן היה קיים במקום - בכיוון נסיעתה - התמරור המדובר.

הנאשetta גם העידה - הן בהודעתה במשטרת והן בפני בית המשפט - כי כבר נסעה בעבר מספר פעמים במקום.

בהודעתה במשטרת (ת/3) גם צינה הנתבעת שבעת האירוע הקביש היה ישב, היה כאמור אויר יום והראות הייתה טובות. (ראה ת/3 שורה 24).

הAIROU התרחש אם כך כאמור באור יום (בשעה 15:00) וגם מזג האויר היה נאה.

זכoor, הנתבעת יותרה על חקירות בוון התנועה המשטרתי מר בועז חגי, כי.

מהמסמכים שערך מר בועז חגי עולה - ולא נסתור - כי שדה הראייה לנאשetta ביחס לכיוון הגעת הרכב המעורב היה 30 מטרים מקו העצירה ו- 80 מטרים מקו הצומת.

לא רק שמייצא זה בדבר שדה הרניה לא נסתור, אלא שחייב רב לאICONו של שדה הרניה שהוא לנשפט מצוי בברור בתמונות שהציגה הנשפט עצמה. (ראה נא בהקשר זה את התצלומים מס' 3 ו- 4 ב/1 אשר הנשפט עצמה הגישה לבית המשפט ואשר מדברים בעד עצם אודות שדה הרניה הפתוח שהוא לנשפט).

והנה, למורת שלא נסתור - אף חזק כאמור - שלנשפט היה שדה רניה מצוין אל עבר כיוון הגעת הרכב המערבי (אף עד כדי 80 מטרים מקו הצומת) מסתבר מעדותה כי היא לא ראתה את הרכב המערבי אלך רק בעת הפגעה.

העדיה הנשפט: " **ראשונה הבחןתי בו כשהוא נכנס בי**" (עדותה בעמ' 13 שורה 2 לפירוטוקול).

לא זו אף זו: מהעדויות - לרבות מעדות הנשפט - עולה כי הפגעה של חיזית רכבת של הנשפט הייתה בחלק האחורי שמאלית של הרכב המערבי.

ובמילים אחרות: הרכב המערבי אף הספיק כמעט לחלוף את נתיב נסיעת הנשפט ורק אז היא פגעה בו בצדיו, ורק אז ראתה אותו לראשונה.

העובדת לנשפט לא ראתה את הרכב המערבי בשום שלב אלא רק לשכבר ארע המגע, היא עבדה אשר בכל הכבוד אומרת דרשו כי חיס למידת תשומת ליביה של הנשפט.

אין להשלים במישור המצופה שהנשפט כנוגת עם העובדת שלמרות שלנשפט היה שדה רניה של 30 מטרים מקו העצירה ואף עד כדי 80 מטרים מקו הצומת, לא ראתה היא את הרכב המערבי בשום שלב לפני האימפקט.

אסביר לנשפט הנכבד כי אין להחליף את היוצרות. יש לזכור בכיוון נסיעה של מי היה מצוי התמරור ולמי הייתה חובה מתן זכות קדימה בצומת עפ"י מיצות התמരור.

הנשפט טענה כי הרכב המערבי נסע לדבירה בפראות ובמהירות של 80 קמ"ש לפחות. (ראה דברי הנשפט בישיבת ההקראה ובדין ההורחות).

אלא שנשפט גם נאלצה להודות בחקירותה הנגידית כי מאחר שהיא בעצם לא ראתה כאמור את הרכב המערבי בשום שלב עبور לפגעה, אזו הדבר שהוא טוענת לעניין מהירותו הוא אך ורק בגדר הנחה.

לא מצאתי כי נסתירה עדות הנג המערבי והנוסע עמו על כי מהירות נסיעתם לא הייתה מהירה.

הנשפט צינה בעדותה כי לאחר שלטענה עקרה לפני קו העצירה היא התקדמה בגלישה ולא עקרה עוד שוב עד ל夸וטה התאונה.

לו הייתה הנאשمت מתחבdat לעזר את רכבה בקשר הצומת אז אף היה משתפר עד מאי שדה ראייתה לתוך הרחוב בו נוע הרכב המעורב . (80 מטרים).

לא הייתה מחלוקת בפי הנאשمت כי הרכב המעורב אכן הגיע מן הכיוון המתואר בכתב האישום.

הרכב המעורב הרי לא צנחה לצומת מקום לא נודע.

אפילו השתיי מקבל - ואין כאמור מקום לקבל - את השערתה הבלתי מבוססת של הנאשمت על כי הרכב המעורב נוע כביכול ב מהירות של 80 קמ"ש , ראוי להבין כי אם שדה הראייה של הנאשמת מוקן הצומת היה 80 מטרים ואם רכב אשר נוע ב מהירות של 80 קמ"ש נוע ב מהירות של כ- 22 מטרים בשניה, אז עמדו לרשות הנאשמת לא פחות מארבע שנים תמיינות להבחן ברכב המעורב ולהימנע מההיכנס לצומת.

משדיחתי את גירסת הנאשمت בדבר מהירות הרכב המעורב כאמור, פירושו שאף עמדו לרשותה של הנאשمت אף שניות רבות נוספת להבחן ברכב המעורב מתקרב .

נוכח הוראת התמרור והוראת תקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה ביחס לרכב אשר מתקrab לצומת מתיקיימתCIDOU חובה מתן זכות קדימה.

הרכב המעורב היה בגדר רכב מתקrab לצומת ולפיכך הייתה כאמור חובה על הנאשمت ליתן לו זכות קדימה.
אלא שהנאשمت לא ראתה כאמור את הרכב המעורב בשם שלב עד למגע.

עדת ההגנה שהובאה לעדות ע"י הנאשמת לא סייעה לענינה של הנאשمت בתיק זה.

עוין קפדי בעדותה של ע.ה. 2 מלמד ראשית כי היא כלל לא צינה שהנאשמת ביצעה עצירה בצומת.

אף כל שהעודה הנכבדה הנ"ל סיפרה הוא שהן הגיעו עם הרכב לצומת ואילו הדבר הבא שהוא זכרת זה שהיתה פגעה בין שני כלי הרכב. (ראה נא את חקירתה הראשית של ע.ה. 2 בעמ' 15 שורות 13-16 לפרוטוקול, וכן ראה נא את דברי ע.ה. 2 גם בעמ' 16 שורות 1-2 לפרוטוקול שם היא שבה ומספרת כי לפני הפגיעה היא לא שמה לב לנעשה וכי הדבר הראשון שקרה זה הפגיעה).

ובאשר לתוכצת התאונה, לא הייתה מחלוקת בפי הנאשמת בקשר עם הממצא בתעודה הרפואיים וגם לא נסתירה בכל דרך עדותם של ע.ת. 2 אוזות הפגיעה הגוף ואוזות כך שהוא נדרש לטיפול רפואי פיזיותרפי במשך שלושה חודשים.

לסיכום:

AIRU תאונתי בשל אי ציות הנאשמת למצוות תמרור "העצור" ליתן זכות קדימה, ונהייה בקלות ראש מצד הנאשמת.

הן חוו"ד הבוחן המשפטתי (שהנאשמה בחרה לותר על חוקירתו אף שהגיע לעדות) והן הצללים שהגישה הנאשمة עצמה, מלמדים כאמור שלרשות הנאשמת בהחלט עמד שדה ראייה טוב די להבחן מבעוד מועד ברכב המערוב וליתן לו זכות הקדימה בצומת כמתבקש מן התמרור.

באור יום, במצג אוויר טוב ובראות טובה כשלה הנאשמת כנהגת מלהראות בשום שלב את הרכב המערוב ואף פגעה בו בחלקו האחורי שמאליו עת כבר חלף הוא אם כך כברת דרכ בתוך הצומת.

לאור כל המפורט ומנווה לעיל מושעת בזאת הנאשמת בעבירות שייחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום , 13 אפריל 2014, במעמד הצדדים.

חתימה

קלדנית: א.כ.